

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

18. Dies Martii. Gloria, sæva est bellua, horrendus dæmon, pestis orbis
terræ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

18. DIES MARTII.

Gloria, sæva est bellua, horrendus dæmon, pestis orbis terræ. *S. Chrysostomus, Hom. 12. ad Cor. 2.*

Nec I.
gloria.

Quis non potius horreat, quam expetat gloriam, si eam sibi apprehendat, ut emissam è cavea in domitam belluam? Quid si pestem, quid si dæmonem? Sed aliud est quod conditionem Gloriæ redit in gloriam, miserrima quam servit servitus. Infelicitè est fœlix, qui fœlicitatem mendicat & quàm sibi dare potest, ab aliis dari postulat: & quod infelicitus ab omnibus. Illi qui in Olympicis certaminibus gloriam certando extorquebant, pertinaci patientia frondem viridem emebant, cum sibi sine labore, & quæstu sexcentas frondes, possent succidere, & contexere coronas. Gratis à se habere poterant, quod ab aliis post herculeos labores, vix capiebant. Humillima est gloriæ conditio, suspensam aliis esse, aliena fide, se æstimare, talem se arbitrari, qualem quisque judicaverit, nec aliter se fœlicem credere, nisi quia alius dicit & laudat. Quæ fingi gravior potest servitus, quàm omnes habere Dominos: Gloriæ cupidus tot Dominos habet, quod timet displicere, scilicet omnes: ad omnes respicit, cujusque observat vultum, non aliter quàm mancipia Dominum. Quæ ergo fors abjectior, quàm eorum, qui gloriolæ peninis inveci, inhiant laudibus, & gloriosi nominis celebriatè occupantur?

II. Si

II. Si qui benè ab opibus instructus, in ea
geret civitate, ubi fas est omnibus, & jus singulis,
lum fortunis exuere, & pecunias tollere, nullâ id
ge prohibente; nonne licet facultatibus esset Cro-
sus, fieret mox alter Codrus? hoc gloriæ aucupibus
contingit. Cuilibet & Civi, & hospiti, & inquilino
fas est illius gloriæ aliquid detrahere, vel penitus ex-
pere. In hoc, par est miseria honoris & gloriæ,
quis incantationes hujusmodi nosset aut acceptas
Medææ, aut Thessalis, ut vocula una à se emissa, cu-
jus lachrymas ex geminis eliceret oculis, & è pectore
altos extorqueret gemitus, ex ore quæstus, nullus
quod eum infestaret malo præsentis, nonne illius po-
tentia esset tyrannis, adeoque singulis formidanda?
In homines ventosissima gloria inflatos nemo non
hoc potest. Vox unius raucæ mulierculæ, paucula
verba unius agricolæ, illius gloriæ splendorem dum
obfuscant, animum glorientis immodico mærore
infestant. Hinc necesse est eum qui toto ambitu, &
conatu gloriam prehenfat, sententiis omnium ob-
noxium circumire, & attendere unicuique, ac me-
tuere ne quem nolens, aut volens offendat obser-
re, cujuscumque ordinis, sexus, fortunæ homines, se-
nes, adolescentes, fœminas, viros, nobiles, plebejos,
lascivos, avaros, eorum gestus, & nutus ut oracula
captare. O timidam fœlicitatem è lingua invidi pen-
dulam! si eâ naturæ compositus fuisses infœlicitate,
ut ad singula verba, febris corripereris, nonne misere-
timis te miseriorem crederes? an nò beatiorum te
præsumes cum ad singula verba excandescas, stoma-
cheris, frendeas?

III. Quid quod perniciosissima sit gloriæ fugaci-

tas: vix advolat, mox evolat: penè simul incipit, & definit. Unde ejus usura est volatica, & mobilibus auris simillima. Hinc à Gregorio vocatur (a) *Diaria*, quæ oriente die nascitur, occidente moritur, à Plauto (b) *solstitialis herba* repente exoritur, & repente extinguitur: à Luciano (c) *Ampulla inaurata*, plena inanitate, quæ suo pte ingenio crepet, & evanescat; à Clemente Alexandrino (d) *pictum somnium*. Quis igitur tam levis sit mentis, ut ludibria illa plebis, popularem jactationem, pompam, celebritatem, & pictæ tentoria linguæ, sitienter appetat? Quis plausus theatrales, & popysmata illa, ac lenocinantia auribus verba, non horreat ut verbera: cùm illa affectare nihil sit aliud, quàm ut loquitur S. Augustinus (e) *linguis humanis ruinosa gaudia construere*? Turpiter igitur hallucinantur qui quærunt gloriam, quam nemo veram invenit, qui quæsivit, dum hoc ipso quod quæsita sit amittatur. Ille solum gloriosus, qui contempsit se, & gloriam. Tanta illa gloriæ numina, quæ tota stupet antiquitas, stupebit posteritas, quid aliud quàm nomina, velut ossa gloriæ reliquerunt? solum est eorum, fuisse; solum noscimus transisse. Hæc igitur in mentis curia, sit tibi inter omnes curas prima, imò sola nihil minus curate, quàm, quæ ut minimi est facienda, ita & minimè curanda, non curare gloriam: aliàs vatem experieris fuisse, qui illud cecinit:

Curis plenus eris, si vis ut glorificeris.

19. DIES

(a) Nyssen. Orat. 5. (b) de Orat. (c) de Afersed.
civ. (d) in Protrep. (e) Epist. 56.